

JURYNS MOTIVERING:

"Möblernas samlingspunkt – bordet – har inte alltid varit den visuellt mest engagerande möbeltypen. Men i Inga Sempés La Chapelle har det givits en alldeles egen karaktär. Med tydlig form där praktisk och visuell funktion förenas till arkitektonisk kvalitet. Bordet är ett fint exempel på hur en nyskapande och experimentell formgivare har omsatt sina idéer i en serietillverkad produkt."

ÅRETS MÖBEL 2008

La Chapelle produceras av David design och tillverkas på snickeri i södra Sverige. Skiva i mdf, med askfaner alternativt lackerad i vitt eller i en varmgrå ton som på bilden här. Underrede i mdf och stål. Finns i tre storlekar: Småbord, 40 x 48 cm. Konferensbord/stort matbord, 180 x 220 cm. Mindre matbord, 126 x 150 cm.

Ett luftigt bord med en smäcker, arkitektonisk benställning. Industridesignern Inga Sempé får Sköna hems utmärkelse Årets möbel 2008 för La Chapelle. Dan Gordan träffade henne i Paris. Av DAN GORDAN Foto porträtt: JÉRÔME BONNET

Inga Sempé bor mitt i Paris, granne med triumfbågen St-Martin och med den larmande trafiken utanför enkelfönstren som hyresvärden inte vill byta ut. Fyra knirrande trätrappor upp i en typisk 1800-talsfastighet, ringer jag pustande på dörren.

– Själv gillar jag inte hissar och jag hatar att sporta, kommenterar hon ankomsten. Så trapporna är mitt sätt att hålla igång.

När vi träffas har gravida Inga Sempé två veckor kvar till förlossningen, men hon rör sig fortfarande ledigt. Det är hennes andra barn, och jag frågar henne hur det kommer att gå med småbarn och kassar i trapporna?

– Folk har gjort det förr så då ska väl jag klara det, menar hon.

Hennes egen vardag befinner sig också på månavstånd från klichén om den chica parisiskan på Champs-Élysées. Inga Sempé tycker vår tids shoppingkultur är kväljande, och köper själv nästan ingenting; "jag nöjer mig med att iakttä."

Och hon betonar att bara en handfull designer lever rockstjärneliv. Hennes egen vardag är att följa sonen till skolan och därefter arbeta vid datorn i det trånga arbetsrummet hemma i våningen. Här ryms också en eller två anställda. Maken som är konstnär har sin ateljé på stan.

Hon är glad och tacksam för utmärkelsen och stipendiet. För pengarna – i år 25 000 kronor – ska hon "köpa upp ett par fastigheter i

ÅRETS JURY:

Björn Dahlström, internationellt känd möbelformgivare och industridesigner, **Cilla Robach**, intendent på Nationalmuseum, doktorerar snart i designhistoria, **Shideh Shaygan**, inredningsarkitekt med uppdrag både i Stockholm och London, samt **Dan Gordan** från redaktionen.

ETT BORD FRÅN PARIS

Paris och låta sina fattiga designvänner flytta in". Allt för att motverka den segregering av staden hon ogillar.

– Det ska heta Sköna hems sociala husprojekt (skratt)!

Hennes svar är bestämda, ofta med en humoristisk knorr, och de kommer snabbt efter bara ett kort funderande. Hon är öppen med sina funderingar och utstrålar en stark integritet.

Två gånger tidigare har hon kommit till möbelmässan i Stockholm, men på första Sverigebesöket föreläste hon på Future design days. Det var där som David Carlson blev intresserad av Inga Sempés formgivning och bad henne designa till företaget, David design.

Uppdraget, berättar hon, var oprecist och därför dröjde det några år innan hennes små modeller på sidobord mejlades över till Malmö. De presenterades i färdigt skick i Milano 2006 och förra våren kom uppföljaren, ett större konferens- eller matbord. Nu på Stockholm furniture fair presenteras den tredje storleken i familjen La Chapelle, ett mindre matbord i stor-

lek 126 x 150 cm. Samtliga varianter uppskattades av Sköna hems jury för sin tydliga karaktär och för att formgivaren tagit sig an en av designvärldens mest försmådda möbler.

– Min grundidé var att åstadkomma ett visuellt tydligt bord. Men inte massivt utan lätt och ljust, berättar hon. I efterhand såg jag att stativet är väldigt likt de skydd man sätter runt träden längs trottoarerna här i Paris. I Luxembourgsträdgården där jag lekte som barn finns också parkmöbler med likartat utseende.

Bordsskivan är rund, men ingen perfekt cirkel utan "lite tillknycklad".

Blir inte stativet en dammsamlare? undrar jag och återger en fundering från Sköna hems jury.

Inga Sempé skrattar åt tanken och konstaterar att utrymmet mellan banden är tillräckligt stort för att nå in med dammsugaren.

– Det måste vara en kvinna som funderar så, säger hon. Här i Frankrike finns inga män som dammsuger! Men bordet är inte heller tänkt för daghem eller som datorbord på kontor, utan för vanlig hemmiljö.

Inga Sempé
med den minsta
versionen av
La Chapelle.

SAGT OM INGA SEMPÉ:

David Carlson, tidigare ägare av David design. I dag fristående designkonsult:

»Hon har en väldigt personlig stil, vilket faktiskt inte är så vanligt i designvärlden. Den är utforskande, nyfiken och finurlig – ja, i mycket en spegling av henne själv.«

Andrée Putman, inredningsveteran:

»Det finns en sorts provokation i hennes arbeten och en otrolig känsla av uppfinnande.«

Chantal Granier, designchef för kristallföretaget Baccarat:

»Hon har inte nått sin topp än. Vi kommer att få höra mycket mer av henne i framtiden.«

Michel Roset, delägare i Ligne Roset:

»Hon designar med kraft, utan att kompromissa – och det är vad som intresserar mig. Även om det kan bli lite besvärligt ibland.«

INGA SEMPÉ RINGAR IN SIG SJÄLV:

»Skeptisk – i grunden«
»Tålmodig – men bara i arbetet«
»Intolerant – mot så mycket«
»Fransk – fruktansvärt fransk«
»Vresig – en klagande typ«

Funktion är ändå det primära när hon ger form, men aldrig att hon designar åt sig själv och med det egna hemmet i åtanke.

För vem formger du då?

– Jag designar därför att jag måste... Utgångspunkten är alltid intuitiv, inte utifrån vad som är trend utan den bygger på vad jag observerar.

Din fätölj Moël, förvaringsskåpet Brosse och bordet La Chapelle har alla en väldigt distinkt och karaktäristiskt uttryck. Hur skulle du beskriva din design?

– Nej, det kan jag inte. Det får kritiker och journalister göra! Däremot tänker jag alltid att jag vill överraska mig själv när jag formger. Men det fungerar inte så ofta...

Inga Sempé föddes 1968 och växte upp i en konstnärlig familj. Intresset för föremål har följt henne sedan barnsben då mamman tog henne med till olika museer (vilket hon ha-

"Arbre à moustaches"
– träd av mustascher
– att fästa på väggen,
från: www.domestic.fr

Brosse, förvaringshyllan som alltid är öppen – och stängd. Piassavafibrerna i förhänget ger möbelen ett handgjort intryck, men lösningen är industriell. Edra tillverkar.

Soffa/bänk Chantilly, från Edra.

ÅRETS MÖBEL, SKÖNA HEMS UTMÄRKELSE FÖR GOD OCH NYSKAPANDE MÖBELFORMGIVNING.

Tidigare pristagare:

- 1993 Johan Hellström för bokhyllan Kubik.
- 1994 Morten Kjelstrup och Allan Østgaard för barnmöbelserien Mammut.
- 1995 Björn Dahlström för Liten fätölj.
- 1996 Jan Schedin för bord- och bänkserien J. S.
- 1997 Anki Gneib för den lilla hyllan Squeeze.
- 1998 Jonas Bohlin för kollektionen Liv.
- 1999 Åke Axelsson för stol Anselm.

- 2000 Mats Theselius för stol Ambassad.
- 2001 Jonas Lindvall för stol Oak.
- 2002 Boris Berlin och Poul Christiansen för stol Non.
- 2003 Per Sundstedt för gungpallen Ving.
- 2004 Stefan Borselius och Fredrik Mattson för stol Sting.
- 2005 Thomas Bernstrand för bord Uddabo.
- 2006 Peter Andersson för stol Tilt.
- 2007 Peter Cohen för hylla Cell.

La Chapelle i mått
146 x 140 cm passar
som matbord.

tade) och varje helg till loppmarknader. Mamma, med danskt påbrå, är konstnär och barnboksillustratör, pappan är en välkänd serietecknare med över 70 omslag till The New Yorker på meritlistan. Hennes halvbror är en av många röster som fransk film och teve behöver för alla dubbade produktioner.

– Kultur för hela slanten som du hör. I familjens umgänge fanns inga läkare och inga rörmokare. Vi lever alla i separata världar, det är så trivialt.

Själv arbetade hon bland annat som hattmakerska innan hon vågade steget till utbildning i industridesign. Efter examen 1993 arbetade hon för inredningsikonen Andrée Putman och designern Marc Newson.

– Av Marc Newson lärde jag mig att gå djupare i de tekniska möjligheterna, vilket man inte gör som student. Som designer måste man ringa till företagen och förstå hur de arbetar och vad de kan. Ta reda på! Från Putman

däremot lärde jag mig inte mycket. Men jag gör inga inredningar och är inte heller intresserad.

Hela sitt fokus riktar hon mot att ta fram produkter. Tänka, rita, konstruera, bygga. Själva processen verkar intressera henne. Men att marknadsföra de färdiga produkterna – eller sig själv – är inget som lockar. "Jag är inte bra på det", konstaterar hon.

På möbelmässor går hon aldrig, annat än för att presentera sina egna saker.

– Det är för deprimerande att se så mycket saker, och som många gånger är jättebra, perfekta. Varför ska jag göra något ytterligare? Jag läser inte heller så mycket tidningar av samma skäl.

Men även om "allt är gjort" tycker hon ändå att nya möbler och föremål behövs. Mottot är: "Det var inte bättre förr!"

Efter sex år med egen firma har hon i dag uppdrag för en rad välkända möbeltillverkare,

de flesta i Italien – som Cappellini, Edra, Magis och Luceplan – men också i Sverige. Förutom för David design, som även visar en ny hylla av Inga Sempé på möbelmässan, har hon gjort nya tygmönster åt Almedahls.

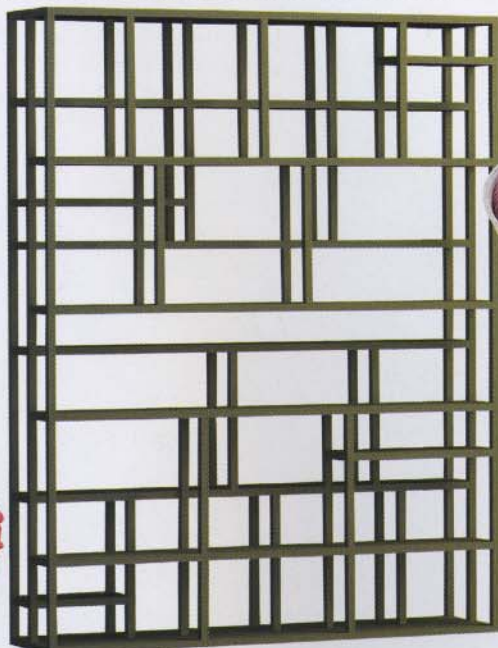
Du har sagt att en korkskruv fascinerar dig mer än en målning av Manet...

– Det låter som om terrorist sagt det. Men jag ser det mer övergripande. Jag är intresserad av dagligt liv, av hur människor bor i sina hus och av hur vardagens alla föremål fungerar. Monument, slott, kyrkor och gamla målningar säger mig mindre.

Och, tillägger hon, det är vår tids snobbism, att om man är i en storstad och inte besöker alla de stora museerna så är man en idiot. Själv bryr jag mig inte, resonerar Inga Sempé. Jag stannar på gatorna och på kaféerna.

Där hon iakttar de små sakerna. Som paraplyer. Ett föremål hon skulle älska att ha upfunnit. ■

Bokhylla med skulpturala kvaliteter, från David design med premiärvisning på möbelmässan i Stockholm.

Tronliknande fätölj (och soffa i samma "familj") med sviktande "vingar" vilket ger både bekvämlighet och flexibilitet i sittandet. Från Ligne Roset.

Resväskan (prototyp) är just nu Inga Sempés egen favoritdesign. Separera kläderna när du packar, dra isär de tre enheterna på hotellrummet och vips, du har en upppackad byrå.

